

Здравка. Хайде всички да прием, че да ни станат ясни гласовете, та като пеем, гората да ни отглася, небето да ни подслушва!

Х. Гена им изнася бело менче, пжлно с вода и като го подава на Малина продумва: — В туй менче на младини сме препевали пржстени — на го сега на вас.

Здравка. Коя ще вади пржстените?

Койка. (Застанала на сред почва да чете, като сочи на всички.)
Едноли, дволи, троли, чифили, пали, дали.....

Всички. Сбжрка Сбжрка Койка ще вади пржстения.
Вржзват ѝ очите с кжрпа и поема котлето. Всека си вади пржстена и го хвжрля в менчето.

Всички запеват:

Коя от нас е най-доброчестна,
Нейния пржстен пржв да излезе.

Ирина. Не, не, да се нарича какжв ще ѝ се падне. То доброчестината е в туй: какжв ще ѝ се падне.

Койка. (Бржква в менчето и пее.)

Мудно крачи,
Царвул влачи
по ливди
по грамади

Всички: Сегни, извади момин ми пржстен!

Койка. (Извадила пржстения, вдига го високо, всички да го видят)
Кой е?

Малина. Моят пржстен.

Всички. Честит овчарин, Малино моме!

Малина. Гржм го убил! Толкоз ще му стадо хароса!

Койка. Като сврака
кацнал чака
по мартаци,
по чардаци

Всички. Сегни, извади момин ми пржстен!

Койка. (Извадила пржстен.) Кой е?

Вжрба. Моя!

Всички. Честит джлгерин, Вжрбо ле моме!

Вжрба. Ще чака много за обед!

Койка. Из дол броди,
мечка води:

кожухче ѝ недодрано,
руното ѝ неопрано!

Всички. Сегни, извади момин ми пржстен!

Койка. (Извадила пржстена.) Кой е?

Калина. (Като вижда че всички са омжрлушени, смело) Моя пржстен!

(Всички замлжкват; никоя не смеѝ, да ѝ честити.)